

BORSSZEM JANKÓ

A KIS NAIV.

Pauler Tivike. Bü — hü — bú — hü — bú — hü — beee! Most már vége lesz annak a szép komédiának, a melyiken én olyan jól mulattam. Milyen hamar! Bee!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

A régi átok

A beköszönt a csönd, a béke,
Ha elpihent az ellensége,
Ha nem csattog rá száz agyar;
A bajszát unatkozva rágja,
Majd kap vadúl egymás hajába
A szenvedélyes, jó magyar.

Mert szittyja-fajta a kedélye,
Lázasan forr, kering a vére,
Duzzasztja izmát öserő;
Tud vészben óriási lenni,
De vészt ki munkában pihenni —
Nem, erre már nem terme ő.

Lám, mostan is vadúl kavargva
Tör egy magyar a más magyarra;
A jelszó: vallás! eredet!
És a szilaj, nagy izgalomba'
Végzetlen munka gyűl halomba...
S száz ellen gúnyosan nevet.

S nem csak nevet, de szóra kelve
Világgá hirdeti a nyelve:
»Barbár a szittyja, vesszen el!
A korról nem halad — hiába,
Kirgíz, — ki véle Ázsiába,
Az ő számára ott a hely!«

S ily hangok hallatán a német,
Román, rác, horvát mind fölébred...
És mind, mind a magyarra tör,
A kit csak a Nagy-Szláviának,
Germániának, Dáciának
A képe álmában gyötör.

Ha itt e baj, — majd áll elébe
A békült szittyák nyalka népe,
És újra csodákat mivel:
Száz szép erényét mind kifejti
És újra hámulatba ejti
A nagy világot tettivel...

De így megy ez egy ezred óta,
Mint rólad elmondá e nóta —
Én édes drága nemzetem.
Ó hűtsd le véred hideg fővel,
Mert másként ennyi öserővel
Csak tenni tudsz, alkotni nem.

Bukaresti napló.

jul. 28.

ROMÁNIAI király épen most vette föl a minden
románok és oláhok királya címét.
A város örömben uszik. Üdvölvések. Tedeum.
Kivilágítás. Hadi szemle. Tisztelgés az udvarnál.

jul. 29.

A minden románok királya föllekesülve azon nagy-
szerű hatás által, melyet czim-változtatása a közhangu-
latra tett, eddigi cziméhez magának még »Pattagónia
hercege és Eufrates, valamint Tigris nagyfejedelme«
czimet adományozta. Szörnyű lelkesedés. A lakosság
örömben uszik és boldogságban fürdik. Üdvölvések.
Tedeum s kivilágítás. Hadi szemle. Tisztelgés az udvarnál.

jul. 30.

Minisztertanács tartatott ma, mely elhatározta,
hogy a román birodalom fényének emelésére a román
királynak ajánlani fogja még a következő czimek föl-
vételét:

Grönland császára.
Himalaya választott fejedelme.
A Kanári, }
Philippini, } szigetek grófja.
Majorca, }
Minorca }

Ceylon és Malabár kis és nagy hercege.
Tunis, Tripolis, Marokko, Monaco, San Remo,
Philadelphia, Uj-Orleans, Chili, Ausztrália, Ázsia, Afrika
nagy mogulja, seikja, szultánja és koftája.

jul. 31.

A román király kegyes volt a minisztertanács által
ajánlott czimeket elfogadni.

Óriási lelkesedésben uszik az ország.

Az emberek egymást agyoncsókolják s ölelik az
utczán.

Üdvölvések. Tedeum. Kivilágítás. Hadi szemle.
Tisztelgés az udvarnál.

aug. 1.

A király ma semmiféle czimet nem vett föl.
A nép zúg.

aug. 2.

Zavargások kitörésétől lehet tartani, mivel a király
már két nap óta uj czimmal nem ruházta fel magát.

Nagyobb népcsoportok gyülekeztek a palota előtt
és fenyegetőzve követelnek uj czimeket.

aug. 3.

A király nem lévén képes már uj czimeket találni —
egy bizottságot küldött ki, mely 24 óra alatt, fejvesztés
terhe mellett, még 2000 darab uj czimet kénytelen
kitalálni.

FÖRMEDVÉNYECSKE.

(„Bpsti Hrlj“-ban.)

A becsület.

(Junkerkedto.)

Botrány! Gyalázat!

Az állam és a király ügyészét az utcán bot-tal fenyegetik és vad szitkokkal illetik, a mért tanunak kér beidézni egy magyar nemes urat.

Kérdjük ez-e a botrány, gyalázat?

Igenis még egyszer kérdjük, ez-e?

Nem ez. Ez helyes, ez dicső, ez szép. Ebben csak magasztos nyilat-

kozását látja a nemesi virtus ki nem haltának, elégtelenségben úszó enlelkünk. A ki úr, — az úr. Nemes, — az nemes. Tessék a fő-ügyész helyettesének paraszttokkal és zsidókkal henczegni.

Teszi-e ezt?

Igenis, még egyszer kérdjük, teszi-e?

Nem. Ő nem henczeg. Urnak henczegni köll. Ő nem úr. Becsülete az úrnak van. Tehát ha megverik a védőkkel együtt, tulajdonítsák maguknak.

Multkor azt kérdeztük, hol az igazság?

Most azt kérdezzük hol a becsület?

Igenis, hol a becsület?

És még egyszer kérdjük, hol a becsület?

Aló szuk Pincsi!

Álmok álmodója.

— Phantasticus játék 3 ködfátyolképben. —

Személyek :

MISKÁTOVICH, álmok álmodója.

Az »AGRAMER ZEITUNG« szedő gyereke.

STARCSEVIC, mint nemtó.

PEJÁCSSEVICH, ébresztő.

I. Felvonás.

Miskátovich. Azt mondják, az opiummal igen kellemes pipázás esik. Tudvalevőleg a khinaiai okos emberek s ők kedvelik e mulatságot. Mért ne tennék próbát? (Rágyujt egy ópium-pipára s kezd szunyókálni.) Beh jó... Ő beh édes!.. Mily gyönyör!.. Egy édes vágyat érzek!.. Opium desiderium!.. (Elalszik.)

II. Felvonás.

Miskátovics (álmodik.)

Starcevic (mint nemtó megjelenik és ködfátyolképet mutat.)

1. tableau. Krajna. Egy szlovén kucséber ölelkezik a horvát testvérrel.

2. tableau. Karinthia folyó-tömeggé változik és beleolvad Horvátországba.

3. tableau. Az Adria sirénája Dalmácia partján kiszáll és hódolattal megköti Zvoimir saruját.

4. tableau. Az aranyos Boszniát elérverezik s a horvát, mint legtöbbet kináló — elüti.

5. tableau. Nagy Horvátország óriássá dagadva, Zágrábból parancsol a világnak. A nagyhatalmak váltástgot küldenek, nehogy őket is beolvassza. (Starcevic gúnymosolylyal elpárolog.)

Szedőgyerek (bedugja fejét az ajtón.) Pitt a manuscript!

Miskátovich (álmában leírja álmát s odaadja vezércikknek.)

III. Felvonás.

Pejácsevics (betoppan.) Jó reggelt amice, még alszik? — Ébredjen! (Felrázza.)

Miskátovich (szemét dörzsölve.) Hogy mersz velem, alattvaló, így beszélni? Én a horvát császár vagyok.

Pejácsevich (nevet.) Ördögöt! hisz a cikkét már demontáltuk!

Miskátovich (nagyot ásítva és nyújtózva.) Ugy?... (Csodálkozik.) Hm!... Nem szívok többé ópium-pipát. (Katzenjammerral lefekszik s kialuszsza magát.)

DILEMMA.

Vendég. Ugyan pinczér, adjon már egy olyan lapot, a melyik nincs tele azzal az undok eszlári históriával.

Pinczér. »Budapesti Közlöny« méztassék.

Vendég. A manóba is, ebben meg arról olvashatok, mikor licitálják a birtokomat.

A mokánykodó.

»Budapesti Hírlap«-ban
Kakast játszik a kappan,
Dinnyét a zöld uborka,
Mokra magyart Ivorka.

Tisztes öse valahány,
Czivilizált vala s dán.
Sim, a mai báró Kaas
Junker tempókkal mókáz.

Hep-heppel zsidót, »piszkost«,
Dicsér kinzó csendbízost,
Államügyészt lepipál,
Botos urnak gratulál.

Förmed derü-borúra,
Igen fura figura,
Ilyennek képzelem én,
Ha polkát jár a — t . . . n.

Apró hírek.

△ Karloviczon henczegték a szerb Radisevics-ünneplők, a Szerémségben! Valjon nem lett volna nekik ajánlatosabb a szerénység.

⊙ A románok se nyugodnak. Romantikus tervek bántják őket. Ujdonsült királyukat az összes románok királyának szeretnék megtenni. Románok királya lassan, lassan déli bábok hősei!

♀ A vén Scharf kikéri fiát a vármegye és Henter kezei közül. Indokul azt hozza föl, hogy rá nézve kellemtelen, ha fia halálos ellenségei között henter eg.

* Az esztergomi primás napi olvasmánya a »Függetlenség« ugyancsak e lap szerint. Bizton tudjuk, hogy a buzgó förmedvény-élvező alatt az esztergomi malaczbanda primása, nem pedig humánus, toleráns főpapunk értendő.

* Lessepsnek ellenzékét csinálnak a második Suez-csatorna dolgában az angol konzervatívek. Lesseps kijelenté, hogy a csatornát megcsinálja, bármennyire encanaillerozva vannak is a toryk.

Moltke receptjei.

(Berlini »saját külön«-ünk fáradozásainak sikerült megszerezni azokat a recepteket, a melyekkel Moltke tábornagy vizonozta a derék Oltványi prépost által neki följajánlott: »Recept zur Berájtung von ungarischen Gollasch Spájzes« és egyéb leírásait a magyar konyha titkainak. A nagy német nemzeti konyha titkai-ból ime itt közlünk egy mutatóványt Moltke tábornagy eredeti magyar szövegében.)

a) Recept a gészítésre a nemzeti natyságdull.

1. Veszüng ety borczion szuagalmas munga.
2. Veszüng ety borczion gidordás.
3. Veszüng ety naty borczion müfelldség.

Ezeged esszegeferjük, hozzá deszüng három gonál törféndiszdellet, két gonál toleráncz, ety gonál mérséglet. Ozdán megfözzüg patriotikus tűzön, ami lassu (nem szalmatüz) mekfan neked a náczionde natyság.

b) Recept a gészítésre a náczionde buktadull.

1. Veszüng ety borczion reakción.
2. Veszüng ety borczion nemszedi dürelmedlenség.
3. Veszüng ety borczion korrupczion.
4. Veszüng ety naty borczion turfaság.

Ezeged essegeferjük. Ety szabad sajtópull hozzádeszüng néhány dsepp heczczolaj, ety pár gonál pazarlasi passzion, ety pár gonál urhadnimság, ety kis dologkerülés. Mekfözzüg párdszenfedély tűzön, és mekfan neked a náczionde bukta.

Nyilt levelek Scheuthauer tanárhoz.

— A »Sületlenség«-ből. —

Ngs. Scheuthauer egyetemi tanár urnak.

NEM mondhatja, hogy nem vagyok udvarias, sőt leereszkedő, — midőn szóba állok önnel, — a jellemtelenség undorító posványának a rany-tartalómú iszapjával színig megtöltött zsebugy emberrel. — Hogy meri ön magát tudósnek tartani az én köztekintélyű tagadásommal szemben?! Már látom a zsidó bankó a zsidó szemtelenséggel egy szemétdombon terem. — Az ön tudományának izetlen büzével párosult körömtagadó hajszálhasogatással szemben, mumiává aszik a nem-különbség nélküli intelligens tanuközön-ség szájából lesújtó erővel kitörő, országos tekintélyek által ellenőrzött és fíradhatlan közmunkával kiderített, magasztos igazság!

Van-e önnek fogalma arról mi az a mumia? — Nem hiszem! — Ha ön elég vakmerő lelki gyávaságának kérkedő önhittségében az ellenkezőről meggyőződve lenni, bizonyítsa hát be nekem, hogy az egyiptomi kétezere éves mumiák idősebbek-e egy évnél és egy napnál és ha idősebbek, hát miért? — Bizonyítsa be rögtön! különben az összes világtudomány nevében fogom önt oda csapni — a vádoltak padjára! — Svindlér!!

Egy önérzetes falusi kovács
és kerületi tudós.

Hitvány zsidó bérencz!

— Ön azt állítja, hogy eddig negyvenezer hullát bonczolt. Hazudik. — Biztosan állítom, hogy a negyvenezer hulla közül 25 még ma is él. — Feleljen arra, mért nem bonczolta hát fel ezeket is? — Mit csinált ön azon idő alatt, míg ezeket kellett volna bonczolnia? — Ne merészelje tagadni! — Ön azalatt a kagállal értekezett, aljas egyén. — 5 órát és 12 percet lopott ön el a tudománytól, vallja be rögtön, hogy ez időre mennyit kapott Rothschildtól óránkint. — Vallja ki, — különben igen kicsiny számokban adom tudtára még hátralévő perczeit.

Egy független mathematicus,
és szabolicsmegyei nemzeti főpinczér.

Zsidó!

Bátran hozzátehetném azt is, hogy hazug. De ez a zsidónak volna megtiszteltetés. — Mert hazudik olykor az ember is.

Ön azt állítja, hogy 60 éves. — Hazudik.

Ön azt állítja, hogy 40,000 hullát bonczolt. Hazudik.

Miért? — Ahhoz önnek semmi köze.

Ha ön negyvenezer hullát bonczolt, hol vette ön jó kabátját? Feleljen erre! Hogy ért ön rá megszerezni a hozzávaló pénzmagot? Mert a hullának nincs pénze, az nem fizet. — De fizet az eleven zsidó. — Meri-e tagadni?! Ki vele! — Mennyi ez a pénz és hol van? . . . Nekem ugyan nem kell, — de a mennyiségétől teszem

függővé, hogy mennyire nézzem le önt, fekete lelkű, aranyborjú imádó, megvesztegetett krakhéler! — Tudja meg, hogy mátol fogva mindennap testgyakorlatokat tartok, hogy annál nagyobb erővel vehessem meg önt, a szent ügy államköltségén hizlalt honáruló Ephialtesét! — Ozoki sakter!!

Egy művelt magyar honffy.

Krazehuber Tóbiás

preschpurgi házi ur és sopronyi lakosnak okoskodásai.

Czu tumm!

Üllen polont idéket nem érte mék ahexti greisz, a lekeregep emper is nem, mint a mosdani idék! Üllen faravuczelt állabod mekáll az eszi a baraun fan Eibischteignak, bedik asz már a hexdi diplomát. Merd aszta soha snem hidem follna, hoty főgok

ellengeszni a német dúdos, a herr fan Scheidthauer professzer úa — és főgok bárdollni a mótyor dudomány a puapár kirurgusok: a tégingedes Huaváth, a Kis és Trajtlér úraságok!

Czu tumm!

Aszta igazsz, hoty Nirethaszpa a tisznodorhoz natyop bontosákkal pondzólnak a maladz, mint dzsunáll-nag ottand ety obdukcziann; — de hát én izs mekeskuszok ara, hoty aszta a hulló nem fold a Solymozsi Eszder, merd én izs nem fizgálldam, én izs nem danultam, én izs andiszemít fatyog.

Petig eszta a fétolog. Csak hoty épen aszta hibázik, hoty nem fatyog díblamiroszva.

No, mink ittend asz Édnpuagba, ahoty itt fatyung a hexdi üdülligencz: a herr fann Bleaml, a herr fann Pflanzl, a herr fann Poda (asz Andresel), a herr fann Mayer, (a sobroni Szogrates), a herr fann Müller (a sbedzerei firma,) és mind a tepi, ming mintyájan rédenetes gifándzsi fatyung, a diszo-eszlári riduall-murdbroczesz hoty fokja peféxedni. Mék gidelig atul a gomisz sito xindltul, hoty csag jusztament izs nem ellde mek az Eszder. Na, akkua fityázzanag, akkua fogunk dzsak igazsán geszteni a hexdi hecz. Geszit fogunk ere a szent dzéllra a puapárokal és viszunk éket elere a cziüfflizacziann! Dzsak hoty ming háduullrul fogunk lellgezsideni, mint a hatsereghesz üllik. Hoty meri lenni árdatlan ety sito! Hád akkua mérd sito?

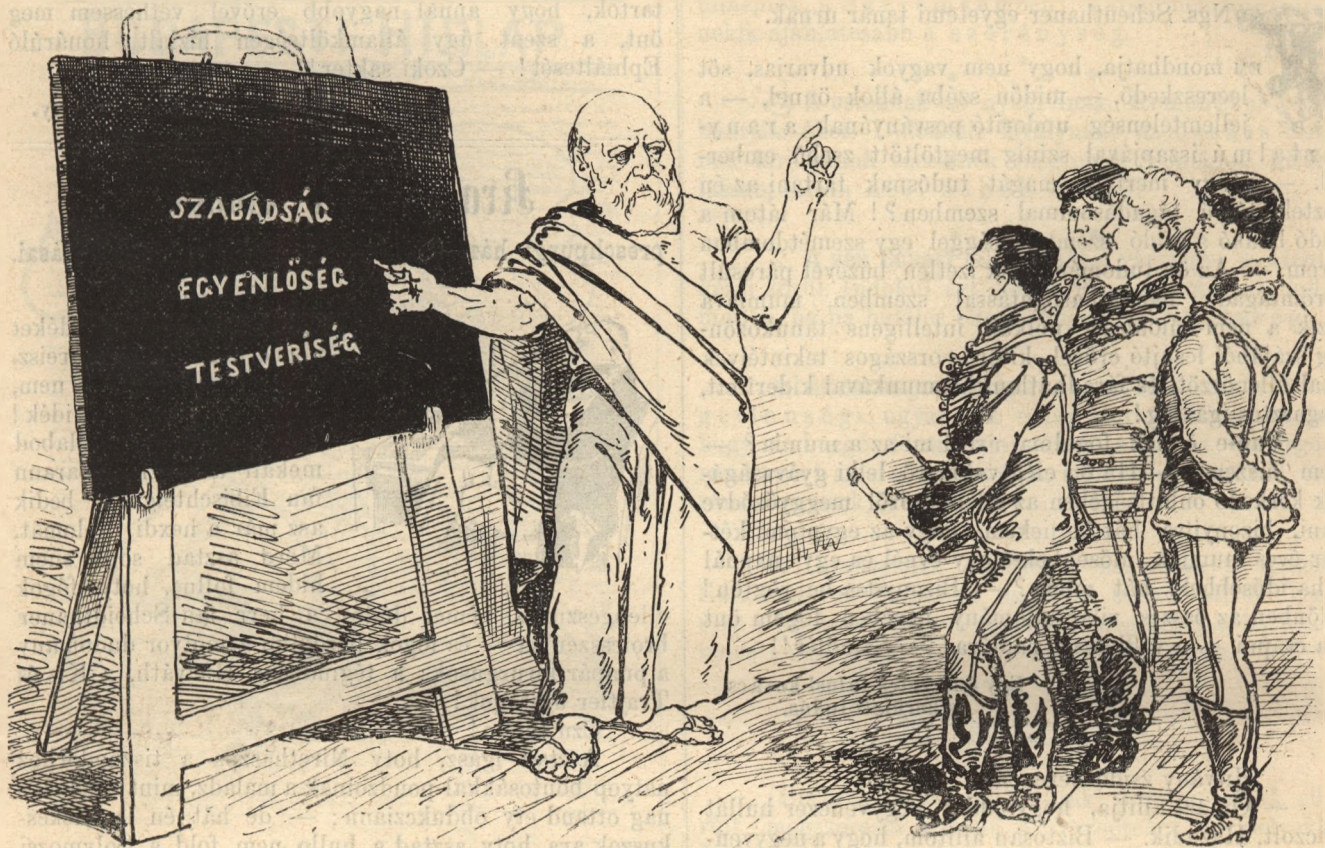
Adik ittend asz Édnpuagba dzsendes bujdogadást folydadung a mótyor elen és emelung a dicse germanizacziann. Reménylunk, hoty lesz mék motyor sakterper, ézs hulló-usztadás, hullódri hullió!

De m i n k ógosztung ám.

P. p.!

A MAGYAR ZSURNALISTIKA.

Mult.

Nemes szívű és bölcs tanító,
Csak egy vezérli s ez — az elv.
Ha háborog — a szava harsog,
De vadságot kerül a nyelv.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

— Nem értek, hoid kürülsz-
tén oraságok mért káprecziroz-
zák magokat szegény sakterek
halálára. Hiszen ógy van meg-
írva hoid: itt élned, halnod
kell. Mit ér akkor az emánczipí-
czion, hoid ha nekünk a Szózat
csak körölméletéve adják?

— Ógy gondolok, hogy
míotán a Moriczl jereknek nem
volta esketés, oz ontiszemita

oraságoknak nem lesz lakodalom.

— Propendlok még edjkiegyezés horvátokkal. Meg-
hadjuk ü nekik nagyhorvát álom, de kikötjük, hoid nem
lesz nagyhorvát ébredés.

— Tonálok én ozt igen forcsa, hoid a mienk pár-
láment olejan nehezen ki a dj a edj képviselő. Nem volna

sakal job, hoidha oda nem olejan könnyen bevenné-
nek valakit?

Múzeumi kincsek szaporodása.

1. Dr. Hampel ajándéka: Csuvasziosz Komondórosz spártai rabló nyugtája azon 15 drachmáról, a melylyel a beküldő magát kiváltotta.

2. Barna Ferdinand ajándéka: egy krágli, a melyet György Aladártól kölcsönvett s a párisi fogadtatáson madzaggá izzadott (történelmi tár).

3. Csonatosi János beküldte saját reklámjainak legújabb kiadását (könyvtár).

4. Odry Lehel ajándéka: egy Párisban szerzett gyökeres rekedtség.

5. Szász Domokos, párisi felköszöntőjének az a nagyobbik része, a melyet senki sem hallgatott meg.

6. Maszákh Hugó: Pitié tábornoktól egy bizonyítvány, hogy Maszákhhoz fogható daliás termet a franczia armádiában nincsen.

A MAGYAR ZSURNALISTIKA.

Jelen.

Nem igen tiszteletreméltó,
Hajhászva ily mód népkegyed,
Pörzsöly csörömpöl a nyakában . . .
Kivételeknek tisztelet!

Felköszöntők a Radisevics-lakomáról.

Bozo Barmovics. Tisztelt gyülekezet! Nincs több olyan nép, mint a montenegrinus! Erős — erős és ismét erős! Nálunk minden férfi egy ökröt képes villás reggelire megenni. Hegyeink feketék a gyásztól, melyet ellenfeleinkre borítottunk. Csak ily nép alkalmas arra, hogy a délszláv törzseket egyesítse és vezérelje. Zsivió Délszlávia Crnagora vezérlete alatt. (Mély hallgatás a bolgárok, szerbek és horvátok részéről.)

Joco Ravaszovics. Tisztelt gyülekezet! Többet észszel, mint erővel. Vannak Szerbiában is erős emberek, de azokat teherhordóknak használjuk. Mai világban furfang, ügyesség kívántatik a vezérlethez. Mi mindenkiket meg tudunk csinálni. Született diplomaták vagyunk. Azért csak Szerbia lehet hivatva arra, hogy a Balkán szövetséget megteremtse. Éljen Dél-Szlávia, éljen Risz-

tics! Zsivió! (Lelkes zúgás a montenegrinusok, bolgárok és horvátok részéről.)

Josef Burokratovics. Sem ész, sem erő, hanem a civilizáció teszi. Vagyis a műveltség, polgárosultság és pallérozottság. Mi horvátok vagyunk legcivilizáltabbak a szlávok közt. (Nagyot pök a pallóra.) Kulturánk van — éljen a horvát kultúra. (Orrát fujja zsebkendője mellőzéseivel.) Csak mi lehetünk a vezérek! Zsivió Dél-Szlávia és Piemontja: Horvátország.

Stepan Moskovics. Ész, erő, műveltség bliktri! A protekció minden. S melyiknek van protekciója? Csak nekünk. Minket szeret a muszka papa, a fehér császár atyus minket dédelget s ha nekünk adjátok az elsőséget, megszerezzük nektek a muszka szuronyokat. Ez ami hozományunk. Csak ez alapíthatja meg Dél-Szláviát. Zsivió a Balkán-szövetség bolgár vezetés alatt! (Általános összekapás, marakodás és türkölődés, minek láttára Radisevics megfordul sírjában.)

Didó véleményei

a „F—g“ olvasásakor.

Aú—vaú!

No ez már csakugyan sok, a mit ez a mi lapunk csinál. Ha ez emberiség, akkor inkább vagyok kutyá. Borzasztóan kompromittál engem ez a lap. Mindennap legazemberezz egy tucsat becsületes embert s hársütik, — mint általunk magasztalt Kornis elnök csak a mult napokban tette, — hogy füllent, arra nincs egyéb mentsége, csak az, hogy ő füllent, ha épen úgy tetszik neki. Es erre sokan azt mondják, hogy ez cynismus. Magam és milliókra menő kutyatársaim nevében tiltakozom e rágalom ellen!

Es ez a hang, ez a műveletlenség, ez a mellőzése minden gyöngéd tekintetnek! Ime, nem elég nekik Móricz, még az egyik sakter-védő ügyvéd családi szentélyéből is előhurczolják a kis bebéket, hogy apjuk ellen valljanak. Hát teszi ezt, a kiből szív van? Én nem hiszem. Különben lehet, hogy az ember-szív rosszabbnak van alkotva, mint a miénk.

Hát ez micsoda?!

Borzasztó! Már nem elég a magunk förmedvénye, hanem még kölcsönbe is veszünk attól a kis hepcziáskodó »Bpesti Hírlap«-tól. Az igaz, hogy az még rajtunk is tulatesz. Gazdám pirult, mikor átvette a »Hírlap« botmagasztalásait. Miért is pirult? Eszébe jutott tán, hogy neki az új szövetséges, minő »igazságokat vágott szemébe« — nem régiben? Vagy a haragtól pirult, hogy az ő utánzója, őt magát is tulförmedi? Nem hiszem. Azt hiszem az örömtől pirult. Kollégám S a k t e r t azt mondja, hogy hallotta, mikor a förmedvény átvételénél gazdánk

így sohajtott: »hál isten, van ember, a ki nálam is vérhasovaibb!«

Sok a mi sok! Magam is antisemita vagyok s még tőpem néha a S a k t e r t, de ezt a féktelenséget már szégyenlem. Ez már fölösleges, ez már nem is praktikus.

Ebtársaim kerülnek, kiballotiroztak. S igazuk van. »Ebet a gazdájáért«.

Tovább olvassak? Nem! Jaj, a gyomrom! . . .

Aú—vaú, krrrrrr!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Kezdek érdeklődni a tiszacslári bünpör iránt. A Dákó Pista pajtásom tudniillik megfogadta, hogy a sakterek felmagasztaltására grand murit rendez.

— Az már a végső remédium, mikor a haldokló jogonc pecsét alatt kéri az utolsó kenetet.

— Konstalálom, hogy meg vagyok vesztegetve. De nehéz is opponálni, mikor a

barna Zsenike pirulva bigyeszti csókra kis száját, hogy »vagy sémi, vagy semmi!«

— Különben nagy bajban vagyok. Rettenetes jogi konfliktusba keveredtem. Hogy milyenbe, megmagyarázza ez a levél, a melyet Dr. Hombár Mihály fiskális urambátyámhoz intéztem:

»Kedves Miska bátyám! Képzeld csak mi történt velem. Szépen csöndesen dzsentrikedtem Jász-Kun-Ágotán; heczelem a kutyákat meg a zsidókat, tönkre hajszolom az öregem legjobb lovait s közben a blattról és a szerelemről sem feledkezem meg. Egy szép reggel, — alig volt még 1/2 12-re, — a mint kibúvok a hálószobámból s a pipatorumba megyek, hogy rágujtsak egy ősi öblös pipára, már ott vár roppant komoly arcczal az öregem. Látom, hogy baj lesz.

Rá is zendíti az öreg: »biz édes fiam uram, ez így tovább nem lehet.« — »Micsa, édes apám?« — »Az, hogy te örökökön csak juristáskodj, azután soha hozzá se szagolj a jushoz. Te soha bele se kukkansz valamelyes auctorba.« — »Nem is való a magyar dzsentrinek, annak a jus a vériben van.« — »Dejszen fiam, ha úgy is van, ebben a mai zsidó világban már a Kornis bátyádtól is, a ki pedig törvénytársi elnök, még attól is rossz néven veszik, hogy nem olvasott jusról traktáló könyveket.« Hiába mondtam én az öregnek, hogy mennyire árt az olvasás az egészségnek, különösen pedig, mint öli meg a tudás a józan ész; ha ezt elismerte is, nem tágitott, hanem mindjárt clémbe vágott egy csomó legujabb jogi munkát, melyeket frissen hozatott számomra

Budapestről. Végére megigérte az öreg, hogy, ha csak egyet is elolvasok azokból, megszerzi számomra a *Bugaczy* Laczi bátyám *Fecske* hatását, meg a *Pribek* Marczy ex-csendbiztos *Jakhecz* agarát, melyekre tudja, hogy nagy snájdóm van. Hát már csak elköllött egy könyvet olvasni. Azt gusztáltam ki legjobbnak, a melyiknek a címe »*A házasságkötés Magyarországon*« írta az a *Kováts* Gyula, a ki már kétszer buktatta meg *Sláger* Bandit a kánonjogból az államvizsgán. Neki vágtam vitézül a könyvnek, sejtven benne holmi pikáns dolgokat a *consumptio matrimonii* felől, mely egyetlen jogi kérdés, melyet szívesen tárgyalok.

A méhesben pipaszó mellett, alig jutok a könyv harmadáig, mikor egyszerre csak azt olvasom benne, hogy : *a vegyes házasság teljesen érvényes, ha az nem köttetik is pap előtt ; a különböző keresztény felekezetekhez tartozó nő és férfi kölcsönös beleegyező akarati nyilvánítása által a házasság már megkötetik.*

Lököm félre a könyvet, gondolkozni kezdek, kiver a verejtek. Én pápista vagyok, a *Csimbók* Juczi, *Csimbók* Mózes kálomista kurátor lánya persze kálomista. Hü »fékom« adta ! hiszen Juczi most akár vizitkártyát nyomathat, ilyet ni :

Bukovay Absentiúsné
szül.
Csimbók Judith.

Mert hát csak tegnapelőtt történt künn a tarón ...

Én akartam, a Juczi is akarta. Megvolt a consensus. Világos, hogy én most már elvagyok veszve, házas ember

vagyok. A fiuk kilöknek a kompániából, az öreg kitagad, *Bugaczy* Laczi bátyám nem nyom meg szolgabírónak a következő restelláció, mert annak az ára az ő *Mariska* lánya, — a nemes dzsentri megvet. Uram ne hagyj el !

Olvasok tovább azon halvány reményben, hogy tovább majd csak megtalálom én annak a szabálynak a fényes czáfolatát is. Dehogy találtam. Sőt egy másik még borzasztóbb regulára akadtam. Azt *BodPétertől* rigmusba szedetetten cizálja fejemre a kegyetlen szerző. Azt mondja ugyanis a *consumptióról*, hogy az

» . . . . ha helyt talált

Mátkaság házassággá vált.«

Iszonyú, hisz én, a régebbi mult számtalan polygamiát nem is számítva, két nap alatt bigamiát követtem el. Mert hisz csak tegnap történt . . . Az özvegy rektorné t. i. fölöttébb csinos. Rég csaptam neki a levét, de ő második férjre spekulált. Igérttem neki füt-fát, meg házasságot is. A gyűrűs zsidótól vettem egy hatosért egy tuczat jegygyűrűt. Kettővel eljegyeztük egymást (persze ő aranyak hiszi) — a többit, gondoltam, majd csak elhasználok a vakációban. . . . Most fucs ! . . . Tegnap ! Ó tegnap !

Végem ! Becsuknak kettős házasságért. *Consummatum est.* Még csak édes jó bátyám jogi tudományában bizom. Mentsen meg. Adjon jogi tanácsokat. A mennyit szükség esetén tagadni lehet, szívesen tagad szerencsétlen öcsöce

Abszi. «

„MÓRICZ NEM ESKÜSZIK!”

Didó, Gyula és Ivor
Lészen haragtól bibor;
Bennük keserű üröm, —
Izraelben nagy öröm.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Kikindai. A m. kir. tvszéki bíró fürmedvénye valóban silány és botrányos. Hogy az az ember képes volna objective és igazságosan itélni, ahoz is mindenesetre sok kétség fér ama czikk folytán. De hát a szegény, második gyermekkorát élő **Paule**r alatt minden lehetséges. — **Torma.** Nem mulatságos. — **S. M.** Dodonai jóslatnál homályosabb két sorát absolute nem értjük. — **G. F.** Mult számunkban végeztünk már a legújabb bölcs Milhaszna-törvénynyel. — **T. B.** Egy rókáról nem lehet két bőrt nyuzni. Hiszen már a »N. U.« is csodabogárképen hozta azt a fürdői levelet. — **Névtelen.** Úgyesen vannak megpingálva. Esetleg hasznát vesszük a küldeménynek. — **Nógrádi.** Bármilyen jól rimel is: »kegyelmez Danó — elvisz a Manó«, valamint az is, hogy »sok lesz — Damoklesz«, versét nem adjuk, mert nem értjük. A megye — írja ön — megérténé, de hát hál'isten nem csak egy megyének irunk.

Az ilyen »Memento«-t, ha alapos, legjobb egyenesen annak elküldeni, a kinek szól. — **Casinói tag.** Nem elég bolond. — **Stud. med.** Ekkora tudományossággal nálunk nem élezlapot, de szakértői véleményeket írnak. — **Anonymus.** A hang zágrábiásan szemérmes lévén, szó sem lehet élczei közölhetéséről. — **R. E.** Halásznak belőle. — **Rokonffy Tihamér.** Az adott életjel harsány üdvriadailal fogadtattott. A küldeményre vonatkozó eljárás a pontifex maximusi reservatiók közé tartozván, a m—di szent székhöz posta utján haladéktalanul fölterjesztetik. — **F. M.** Ne quid nimiis! — **Vogniteaux.** Gyógymódjából most, mikor a Didó-kór járványosan lép föl, még meg is gazdagodhatik. — **Crassus.** Nem használhatók. — **Kiváncsi.** Igen is a Ballagi-ak sémi eredetűek, de nem Baruchok, hanem Blochok voltak. Arról is biztosíthatjuk, hogy ezért őket kivicczeni együgyű, vagy rosz-hiszemű dolog volna. Jobban díszére válnak az ilyen semíták a magyar nemzetnek, mint sok »igaz magyar, ősi dzsentrí.« — **K. J.** A leirt módon történt képmutatás még nem a legnagyobb bűne annak az urnak. — **L. A.** A születési bizonyítvány bizony botrányosan roszul van szerkesztve, de hát nem elég mulatságos arra, hogy kiadjuk.

Felölös szerkesztő: CSICSERI BORS.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

(Budapesten, Ferencziek-tere 3. szám.)

megjelent, s általa minden könyvkereskedésben kapható:

AZ ILLEM,

UTMUTATÓ A MÜVELT TÁRSASÉLETBEN.

Irta

EGY NAGYVILÁGI HÖLGY.

Harmadik bővített kiadás.

Ára füzve 1 frt 70 kr. — kötve 2 frt.

Vidékre, 10 krral pótolva és az összeg előző beküldése után a könyv bérmentve küldetik meg.

A fentebbi czim alatt megjelent kitűnő munka, jelent meg, melynek égető szükségét a magyar közönség régóta érzi, mert a német és francia efféle művekben nem talál kielégítő utmutatást. A magyar társadalmi életre nézve. A mű írója hazánk társadalmi szokásait behatóan tanulmányozta és sokoldalú tapasztalatainak nyomán nemcsak általános szellemű munkát írt, de tökéletes magyar művel ajándékozta meg a közönséget. Ohajtandó, hogy ezen nélkülözhetetlen könyv mielőbb megbonosuljon minden oly családban, mely európai műveltséget hazafias érzülettel párosít.

Tájékozással ide igatjuk a könyv tartalomjegyzékét:

Az illem a múlt századokban. Az udvariasság mint az élet tudománya. A jó modor szükségéről. A jó modor jellege. Az »úr.« az »úri hölgy.« Az etiquette szó eredete. — A magaviseletről. A családban. A templomban. Feljebb valókkal és alantabb állókkal szemben. Az utcán. Nyilvános helyeken. A színházban. — A bemutatásról. A megszólításról. Látogatások. Névjegyek használata. Ajándékok. Fogadások. — A magatartás. A járásról. A köszöntésről. A társalgásról. Bókok. — Az öltözködésről. A csin. Mikor hogy kell öltözni: otthon, utcára, látogatásra, utazásra, ebédre, estélybe, bálba. Ékzer. Menyasszonyi öltözet. Gyászöltözet. Férfi divatok. Gyermekeket. — A virágok és azoknak jelentősége. Illatszerek. Színek. — A levélírás. Levélpapíros. Levelek általában. Hivatalos levelek. A megszólítás és befejezés. Meghívók. Czimzések. — A keresztelés. Az elzsmények. A komák. Az ajándékok. A szertartás. A bérálás. Első bemutatás a világba. — A házaság. I. Az elzsmények. Az eljegyzés. Mátkaság. Az ajándékok. A nászkereset. A kelengye. II. A lakodalom. Elutazás. Társadalmi teendők a viszatérés után. — A háztartás. A ház kormányzata. A szobák berendezése. Az ebédlő. Az asztal. Jó modor az asztalnál. A szolgálat. A fekete kávé. Szivarozás. Még egy pár szó a szolgálatról. — Vendéglátás. Reggélyek. Öt órai theák. Meghitt esték és jour fixe. A játékasztal. Estélyek. Bálók. — Vendéglátás falu. A háziak kötelességei vendégeik iránt és viszont. Kerti mulatság és szüret. — Sport. Lovaglás. Vadászat. Korcsolyázás. — Nyilvános mulatságok. Nyilvános bálók. Piknik. Álarcos bálók. Jelmezbálók. — Nyári mulatságok. Táncvígalmak. Majálisok és kirándulások. — Műkedvelői előadások. Oharadeok. Élképek. Színielőadások. — Faluhelyen. Fürdőhelyen. Utazáson. — A gyász. Rögtoni teendők. A temetés. Látogatások. A gyászmise. — Nemzetközi illem. — Különböző illemszabályok. — Udvari etiquette. — Zárszó.

A Leányvári boszorkány.

Költői beszély.

IRTA

GROF ZICHY GÉZA.

Zichy Mihály tizenhárom rajzával.
Diszkötésben, ára 10 forint.

GREGUSS ÁGOST VERSEI.

Kis 8-ad rétű 220 lap, ára füzve 1 frt 20 kr.

Ugyanaz diszkötésben, ára 2 frt.

A titokzatos hang. CSIKY GERGELY SZINMŰVEL.

Regény.

Irta: WILKIE COLLINS.

Angolból fordította

ZICHY KAMILLA.

Két kötet, ára 2 frt 50 kr.

Wilkie Collins, a geniális angol író, nem szorult dicséretünkre. Élénk fantáziája, alakjainak élethűsége és a történet bonyolításában páratlan ügyessége, rég kivívták neki a jelenkor regényírói közt azon kitűnő helyet, melyet évtizedek óta, lankadatlan munkássággal tudott betölteni. Mint rendező, ezen újabb művében is fontos társadalmi kérdések képezik a regény alapját. Ezuttal egy pap káros befolyását tünteti fel, mely alkalmas talajra akad egy jellem-gyöngy embernél, kit beteges nagyravágyás és indokolatlan lelki furdalások gyötörnek. A regényes bonyodalomban és váratlan fordulatokban gazdag története a társadalom magas rétegeiben játszik, és végül teljesen érvényre juttatja az emberi szív leghatalmasabb rugóit, melyeken a világ létele és boldogsága alapszik.

A győzelem a családi és apai érzés marad... A közbejáró szerelmi epizódok Collins mesteri tollára vallanak, a melyet bővebben ajánlani fölösleges.

KÉPEK.

A zálogházban. Munkácsy Mihály eredetije után kőre rajzolta Kollár Ferencz. 1 frt.

Doboz. 1525. Székely Bertalantól. Szinnyomat. 1 frt.

Köf. Kőre rajzolta Grimm Rudolf. 1 frt.

Egri nők. 1552. Festette Székely Bertalan. Szines könyomat. 1 frt.

Rákóczi Rodostóban. Kőre rajzolta Grimm R. 1 frt.

Huszár Bravúr. Fest. Wagner Sándor. Szin. könyom. 1 frt.

Kossuth Lajos arcképe. Unger Will. tanár rézkarcza. Nyomat Pisan. 1879. Kis írvétű mülap vastag rajzpapíron. 1 frt.

Bonaparte Viese Adel. — (Tür István tábornok neje.) Könyomat. 1 frt.

Népviselet:

I-ső lap: Tehetős Jászberényiek. II-ik lap: Hont várm.

Börsönyi asszony és leány. Szeremley M. könyomdájából.

Ára egy-egy nagy félves képnek 35 kr.

Gyón Rikárd honvédtábornok a n.-szombati csatában 1848. dec. 18-dikán. Festette Orlai Petrich Samu. Szines könyomat. 1 frt.

I. kötet:

Czifra nyomoruság.

Szinmű négy felvonásban.

8-ad rét 143 lap. Ára 70 kr.

II. kötet:

A PROLETÁROK.

Szinmű négy felvonásban.

8-ad rét 162 lap. Ára 70 kr.

III. kötet:

MUKÁNYI.

Vigjáték négy felvonásban.

8-ad rét 146 lap. Ára 70 kr.

IV. kötet:

SZÉP LEÁNYOK.

Szinmű 3 felvonásban.

8-ad rét 106 lap. Ára 70 kr.

V. kötet:

A KÁVIÁR.

Bohózat 3 felvonásban.

8-ad rét 144 lap. Ára 70 kr.

SZERETVE MIND A VÉRPADIG.

Történeti regény a Rakóczy-korból.

Öt kötetben.

Irta

JÓKAI MÓR.

Az öt kötetet ára 5 frt.

Még mielőtt megjelent volna e mű, Jókai regényét a »Herc tárczájának közlései alapján többször kiemelték, sőt egyik lap külön tárczacikkben ismertette, nemcsak azt mondta el róla, hogy e mű a nagynevű regényíró legjobb munkái közé tartozik, hanem azt a szokatlan, de méltán megérdemelt dicséretet is, hogy nincs e regényben egyetlen lap sem, melynek kihagyását az olvasó ne sajnálhatná. Valóban évek óta nem írt Jókai ily kitűnő regényt, sőt talán nincs egyetlen műve sem, melyet kritikus s naiv leánya oly egyenlő s osztatlan élvezettel olvashatna. Ocskay László, Rákóczy híres dandárnoka, oly regényes alak, hogy még Thaly Kálmán vasos művét is, melyben e hős életét megírta s melyet a magyar tudományos akadémia adott ki, nagy élvezettel olvashatjuk. Jókai e tárgyat híven használta fel, de ugy, hogy regénye nem lett tudákos mű, mint legtöbb történeti regény, sőt ellenkezőleg valódi műregénynek tekinthetjük, melyben a kort jellemző vonások csak háttér gyanánt szolgálnak, de oly ügyes technikával festve, hogy az olvasó észrevétlenül tiszta képet nyer s teljesen beképzeli magát az események folyamába. Kitűnő e mű, mint a jellemfestő alak is. A hős, neje, az ideális képekkel festett nő, a vakbuzgó anyós, a puritán jellemű kurucz hadvezérek s a fosztogató s rabló kalandorok képe mindvégig következetesek. A regény minden alakja élethű s mindeniknek sorsa jelleméből folyik. Jókai élő igaz alakokat s egyuttal typosokat is fest s ezért e művét évtizedek múlva is nagyon fogják kedvelni.

